

Kissinger a petrodolar: příběh jedné intriky

NEWS FRONT news-front.info/2023/01/06/kissindzher-i-neftedollar-istorija-odnoj-intrigi

6 января 2023 г.

06.01.2023 19:00

Podíl

Základy poválečného světového měnového a finančního systému byly položeny na mezinárodní konferenci v Bretton Woods (USA) v roce 1944. 44 zemí hlasovalo pro americký návrh standardu zlatého dolaru

Foto: REUTERS/Gary Cameron

Světovou měnou pro mezinárodní vypořádání obchodu a investic a akumulaci oficiálních rezerv byl americký dolar. Washington zaručil měnovým úřadům ostatních zemí bezplatnou výměnu dolaru za zlato z rezervy amerického ministerstva financí. V té době byl dolar podporován jak množstvím komodit produkovaných americkou ekonomikou, tak jejími zlatými rezervami.

Zlatý dolarový standard trval méně než dvě desetiletí. Americké zlaté rezervy se začaly rozpouštět a přibývalo lidí ochotných vyměnit „zelený papír“ za žlutý kov. Posledním, kdo získal americké zlato výměnou za dolary, byl francouzský prezident Charles de Gaulle. To bylo v roce 1965. Poté byla otevřena poslední stránka historie zlatého dolarového standardu. 15. srpna 1971 americké ministerstvo financí konečně zabouchlo „zlaté okno“ a oficiálně oznámilo ukončení směny dolarů za zlato. A v roce 1973 se Mezinárodní měnový fond rozhodl opustit pevné směnné kurzy a zlatou paritu amerického dolaru. Zlatý dolarový standard de facto přestal existovat.

Nebylo jasné, jak tento standard nahradit. Paris navrhla drasticky revidovat oficiální cenu zlata (neboli zlatou paritu) a třikrát ji zvýšit, například na úroveň 100 dolarů za trojskou unci. Jiní připomněli, že na měnové a finanční konferenci v roce 1944 navrhl vedoucí britské delegace John Maynard Keynes nadnárodní měnovou jednotku „bancor“ jako světovou měnu, kterou by vydávalo mezinárodní clearingové centrum. Tehdy byla anglická verze zamítnuta, ale teď si na ni vzpomněli. Zdálo se, že bude přijat. Již v roce 1968 začaly členské země MMF vydávat tzv. Special Drawing Rights neboli SDR. První várka SDR byla vydána v lednu 1969. SDR je prototypem nadnárodních peněz, o kterých mluvil Keynes. Mnozí si byli jisti že v 70. letech začne mohutná emise SDR, které se začalo říkat „papírové zlato“. Na počátku 70. let však celkový objem vydaných SDR zůstal velmi skromný.

Ukazuje se, že vlastníci peněz (hlavní akcionáři americké centrální banky) již vypracovali další možnost. V květnu 1973 se ve Švédsku ve městě Saltsjöbaden konalo setkání Bilderberg klubu. Hlavní část 84 přítomných představoval finanční a bankovní svět a svět ropy. Největší postavou setkání byl David Rockefeller z Chase Manhattan. Přítomen byl také Robert Anderson (Atlantic Richfield Oil); Lord Greenhill (British Petroleum); Sir Eric Roll ("S. J. Warburg"); George Ball (Lehman Brothers); Walter Levy ("Standardní olej"). Setkání se zúčastnil i Zbigniew Brzezinski.

Program schůze klubu Bilderberg v roce 1973, jak poznamenal William F. Engdahl, připravil americký veteránský politik Robert D. Murphy, který si v roce 1922 jako americký konzul v Mnichově všiml

málo známého Adolfa Hitlera. a odeslal depeše na americké ministerstvo zahraničí s doporučeními, aby tomuto nadějnému politikovi věnovali pozornost.

Hlavním americkým řečníkem v Saltsjöbadenu byl Walter Levy, chráněnc Davida Rockefellera. Podstatou jeho projevu bylo, že růst cen ropy v blízké budoucnosti je nevyhnutelný. Pro lídry globálního ropného a bankovního byznysu byly formulovány klíčové směry: za prvé, připravit se na nadcházející prudký nárůst příjmů z ropy a jejich „správné“ umístění; druhým je připravit se na příjem příjmů z ropy a řádně tyto příjmy alokovat ve formě půjček v globální ekonomice.

A na podzim roku 1973 vypukla takzvaná energetická krize. Byl to člověk. Rockefellerově skupině se během pár měsíců podařilo vyvolat čtyřnásobné zvýšení cen ropy. Hlavní postavou intriky byl Henry Kissinger, chráněnc klanu Rockefellerů, který působil jako ministr zahraničí a poradce prezidenta pro národní bezpečnost.

Kissinger mistrovsky připravil a nastudoval hru „Arabsko-izraelská válka“. Choval se jako profesionální provokatér a 6. října 1973 dotlačil Egypt a Sýrii k invazi do Izraele. Vypukla Jomkipurská válka, která způsobila šokové zvýšení cen ropy, plánované Bilderbergers. Formálně to bylo způsobeno ropným embargem uvaleným vývozcí ropy proti Spojeným státům a některým zemím západní Evropy (především Nizozemsku) jako komplicům Izraele. 16. října 1973 země OPEC na zasedání ve Vídni oznámily, že zvyšují cenu černého zlata z 3,01 dolaru na 5,11 dolaru za barel. To znamenalo zvýšení ceny o 70 % najednou – bezprecedentní jednorázový nárůst v celé historii trhu s ropou. Kromě toho Saúdská Arábie, Kuvajt, Irák, Libye, Abú Zabí, Katar a Alžírsko následující den oznámily, že v říjnu sníží produkci ropy o 5 % oproti září. A pak to každý měsíc sníží o 5 %. Úpadek skončí, až když Izrael vyčistí okupovaná území. Do konce roku se ceny ropy zčtyřnásobily!

Pak v letech 1974-75. Kissinger vedl řadu jednání s vůdci zemí OPEC o otázce úplného přechodu na dolarové platby za ropu, což umožnilo udržet vysokou úroveň poptávky po papírových produktech tiskárny americké centrální banky. První zemí na tomto seznamu byla Saúdská Arábie. Historie americko-saúdských vztahů začala během druhé světové války. V únoru 1945 se F. Roosevelt vracející se z Jaltské konference setkal na palubě amerického křižníku Quincy se saúdským králem. Z Rijádu byly obdrženy záruky přístupu amerických společností k ropnému bohatství Saúdské Arábie a saúdský král obdržel od Washingtonu ujištění o zvláštní ochraně. Washington tedy vytlačil Londýn ze svého tradičního území vlivu.

Kissingerovi se podařilo přesvědčit saúdského krále, že Washington bude moci štědře poděkovat Rijádu za souhlas se 100% využíváním obchodu se „zelenou“ ropou. Za prvé, Washington poskytne Rijádu zbraně. Zadruhé, Washington zaručuje, že Izrael nebude bránit Saúdům v budování jejich vlivu v regionu. Poté se americkému ministru zahraničí podařilo přesvědčit všechny představitele zemí OPEC o nutnosti přejít na používání pouze dolaru. Kissinger zároveň vyzval tyto vůdce, aby posílali dolary, které obdrželi, západním bankám, především americkým: banky poskytnou půjčky těm zemím, které nemají dostatek „zelené“ měny na dovoz ropy, z čehož budou mít přímý prospěch vývozci ropy.

Tedy do poloviny 70. let. zrodil se petrodolar. Jeho otcem byl dosud žijící Henry Kissinger (27. května 2023 by mu mělo být 100 let). A v lednu 1976 na mezinárodní měnové a finanční konferenci v Kingstonu (Jamajka) se členské země MMF rozhodly zrušit zlatý dolarový standard a nahradit ho papírovým. Zlato bylo vyloučeno ze světa peněz a dolar se stal absolutním monopolem v mezinárodním měnovém a finančním systému. Jamajská konference schválila nikoli papírový dolar, ale petrodolarový standard.

V dnešním světě se odehrávají dramatické události. Jamajský měnový a finanční systém prochází vážnou krizí. Americký dolar ztrácí svou přitažlivost i pro země, které jsou považovány za spojence Washingtonu. Saúdská Arábie tedy, ne dnes nebo zítra, začne

dodávat ropu za čínské jüany. V návrhu jamajského systému se schyluje k nebezpečné trhlině a v zákulisí jsou myslím přípravy na jeho výměnu v plném proudu.

Valentin Katasonov ,FSK

Přečtěte si nás

Dedolarizace světové ekonomikykonec americké
hegemonieUSA

Podíl

Яндекс Новости

Яндекс Дзен